

AL MARGE DE LA NOVA ACTITUD DE MUSSOLINI

Els comentaris a l'entorn del nou gest de Mussolini no han estat pas unànims, sinó que cada u ha enfocant la qüestió des d'un punt de vista ben divers. Per a uns, i sembla són la majoria, el gest de Mussolini, anunciant la seva retirada de la Societat de Nacions, era un fet ja previst, i no té cap importància pràctica: és, dit en altres termes, el reconeixement de jure d'una situació de fet.

Per a aquests comentaristes ens trobem davant una nova escena de la comèdia que, de fa temps, ve representant Mussolini, davant Europa, comèdia d'un acusat grotesc, amb els seus punts de tragèdia, però que no té altre valor que el que li vulguin atorgar els espectadors, cada vegada més desinteressats en l'espectacle. Els comentaristes que tenen aquesta opinió enfocuen el problema en una forma completament intrascendent. Així els medis parisiens, després de fer constar el poc abast de la decisió mussoliniana, creuen que l'únic efecte haurà estat el de distreure l'atenció per una nit — d'Europa cap a Roma, atenció que estava fixada en el viatge profitós de Mr. Ivon Delbos als països de l'Europa Central. Els de Londres, creuen, que l'únic propòsit de Mussolini ha estat apartar l'atenció del poble italià dels greus problemes domèstics que el feixisme té plantejats. Per a tots aquests comentaristes, el llenguatge de Mussolini, que ha estat excessivament cru, no és res més que una mostra de l'oratòria tota especial del Duce, el qual no pot expressar-se, ni fer-se escoltar, sense aquests excessos verbals. Els paraules, doncs, amb què amb més o menys vivesa i aspror s'han emprat per a anunciar la decisió italiana, no han de tenir-se pas en compte, sinó que han de deixar-se de banda per a mirar exclusivament quina és, o quina ha estat, la veritable voluntat de Mussolini. I aquesta no pot ésser més simple: l'anunci oficial d'un estat de coses existent des de la guerra contra Abissínia.

Altres comentaristes, més cautes i acostumats a aprofundir més el pro i el contra de les coses, en canvi i contràriament, fan remarcar la seva preocupació davant la retirada de la nació italiana de la Societat de Nacions. Prieto, per exemple, interrogat sobre aquest tema, ha dit poc més o menys el que segueix: "Es prou significatiu que l'anunci d'aquesta retirada s'hagi fet precisament la vigília d'una gran ofensiva que es prepara dins el nostre territori i en la qual s'assigna part principal a les unitats de l'Exèrcit Italià, la mobilització del qual envers els fronts elegits registrem nosaltres aquests dies. Per bé que Mussolini venia fa temps envoltant en un desdeny teatral la Societat de Nacions, trenca ara tot vincle amb el dit organisme per tal de tenir les mans lliures, evitant-se dificultats o, almenys, molesties, en la realització dels seus dissenys respecte a Espanya, per a prendre-la com a posició militar en futures i vastes empreses guerres, dictades pel seu foli afany d'aventures imperialistes. Quin no ho vegi així serà perquè l'estupidesa l'haurà tornat cec". A. Rovira i Virgili, el nostre primer comentarista de política internacional, està convençut igualment de la importància real de la retirada efectuada i qualifica d'illusos els que creuen el contrari. "Le Temps", tot i el seu conservadurisme, creu igualment com un motiu de preocupació internacional aquest problema.

Signifiqui quina sigui la importància intrínseca del gest mussolinian, és indubtable, que no pot pas jutjar-se sota la base de la frivolitat. El món encara no s'ha pres serïament el Duce, l'ha considerat únicament sota el punt de vista de la seva espectacularitat: és un bon actor,

Els japonesos anuncien l'ocupació de Nanquín L'aviació i l'artilleria nipones bombardegen vaixells americans i anglesos i donen ordre de bombardejar els vaixells que no restin ancorats a Nanquín

Londres, 13. — De Xang-Hai a l'Agència Reuter: Els japonesos han trobat aferrissada resistència a Nanquín. Els xinesos han sofert dures pèrdues i es retiren ordenadament. Els japonesos van entrant a la part est de la ciutat. Entre els immobles ocupats pels japonesos figuren, a més de la residència del mariscal Txang-Kai-Txec, i les oficines del Govern, el Gran Quarter general, la Comissió d'Afers Estrangers, les Acadèmies Militars i les oficines del Yuan executiu.

Toquio, 13. (Urgent). — Comuniquen de Nanquín que els japonesos han arribat, a les nou del matí, a l'Acadèmia Militar, residència oficial de Txang-Kai-Txec, i les onze al palau del Govern xinès.

Xang-Hai, 13. — De l'agència Reuter: El Gran Quarter general del comandant en cap de les forces nipones, general Matsui, ha declarat que al capvespre ha estat completada l'ocupació de Nanquín per les forces nipones.

Nanquín, 13. — La capital, ha quedat totalment ocupada en vesprejar (hora local).

Toquio, 13. — Comuniquen de Txang-Hai a l'agència Domei que el ran Quarter General nipó ha publicat, a les quatre de la tarda, una nota oficial donant compte que les tropes japoneses havien ocupat a aquella hora totes les posicions fortificades de Nanquín.

El comunicat afegeix que les tropes nipones continuen la "neteja" d'aquestes noves posicions, reduint els últims nuclis de resistència xinesos.

A les tres de la tarda d'avui, la columna japonesa Ono ha pres per assalt la porta de Shunshanshen, a l'est de la capital, amb la qual cosa han romput definitivament la resistència xinesa.

Toquio, 13. — L'artilleria i l'aviació nipones han cessat el bombardeig sobre Nanquín, amb el fi de no aconseguir les pròpies tropes nipones, que es troben ja a l'interior de la ciutat, les quals, a la part septentrional de la ciutat, procedeixen a "netejar" els últims reductes xinesos.

Toquio, 13. — A les deu de la nit, l'agència Domei publica un comunicat oficial en el qual es confirma que les tropes nipones han completat l'ocupació de Nanquín a darre-hora de la tarda d'avui.

MANIFESTACIONS A TOQUIO

Toquio, 13. — Amb motiu de la presa de Nanquín, s'han celebrat en aquesta capital diverses manifestacions d'entusiasme.

s'ha dit, i ha arronçat les espatlles, dubtant que pogués prendre's seriosament allò que aparentava ésser simple comèdia, encara que fos de color molt pujat. Però Mussolini, davant l'astorament de tots, que no podien concebre que hi hagués ningú prou atrevit i cinió per a portar a cap els seus somnis monstruosos, ha anat seguint la seva via, i avui un pas, i demà un altre, fins que s'ha arribat a creure, davant la indiferència mundial, que era l'amo absolut del món. Aquest convenciment, tenint en compte l'engallament de què està posseït Mussolini, pot ésser d'efectes francament catastròfics i que aconsellen, abans no s'arribi a produir, l'acabament immediat d'aquesta comèdia, que tot i ésser grotesca, té tants punts de tragèdia per al nostre poble.

Haurà arribat ja l'hora que les democràcies convenin o facin entrar en raó a aquest foli?

De totes mnaeres, les grans festes anunciades amb motiu de la caiguda de la capital xinesa, han estat ajornades per a dos o tres dies, a fi que es pugui celebrar alhora, l'ocupació completa de tota la regió de Nanquín.

DESMENTIMENT XINES

Xang-Hai, 13. — Als cercles xinesos d'aquesta ciutat es declara que Nanquín encara està ocupat per les tropes xineses.

ELS JAPONESOS BOMBARDEGEN DIVERSOS VAIXELLS ESTRANGERS

Xang-Hai, 13. — Comuniquen de Hankeu que el "Panay" fou bombardejat pels avions japonesos davant la costa de Hohaiten, a 40 quilòmetres de Nanquín. Segons informes procedents de Nanquín i dirigits al cònsul general nord-americà a Hankeu, el nombre de passatgers del "Panay" era de 75. D'aquests, 50 s'han salvat.

Washington, 13. — Dels 54 supervivents del "Panay", quinze estan ferits, entre aquests un italià. Cinc vaixells de la Standard Oil anaren a fons. En el moment del bombardeig del "Panay" hi havia a bord, a més de quatre diplomàtics americans, cinc ciutadans també americans, una ciutadana britànica i tres ciutadans italians.

Londres, 13. — Es sap que la Standard Oil havia advertit les autoritats militars japoneses des del divendres, per mediació del cònsul dels Estats Units a Xang-Hai, de la presència de disset vaixells petrolers prop de Wousu i les havia demanat que prenguessin disposicions per a la seva segurtat.

Amb tota solemnitat fou commemorat el centenari de la Restauració de la Universitat de Barcelona

Ahí, a les sis de la tarda, tingué lloc el solemne acte commemoratiu del centenari de la Restauració de la Universitat de Barcelona.

A la façana principal hi onejaven les banderes de la República i de Catalunya.

Els amplis salons del Rectorat, que han estat objecte d'una intel·ligent transformació, presentaven un brillantíssim aspecte.

Es imposa de publicar detalladament el nom de totes les personalitats polítiques i acadèmiques que varen assistir a l'acte celebrat a la Universitat Autònoma de Barcelona. Anotarem que entre aquestes personalitats hi havia: S. E. el President de Catalunya, senyor Lluís Companys, amb la seva distingida esposa; S. E. el President d'Eusca-di, senyor Josep A. Aguirre; Jesús Hernández, ministre d'Instrucció Pública; Carles Pi i Sunyer, conseller de Cultura; Antoni M. Sbert, conseller de Governació i Assistència Social; President del Parlament de Catalunya, senyor Joan Casanovas; doctor Serra Hunter, vice-president del Parlament de Catalunya; senyor Wenceslau Rocas, sots-secretari d'Instrucció Pública; Ramon Frontera, sots-secretari del Departament de Cultura; Martí Rouret, sots-secretari de Presidència; Eduard Raguasol, sots-secretari de Justícia; Victor Colomer, regidor conseller de Cultura, en representació de l'alcalde; Rafel Tasis i Marcà, director general de Preventoris; Pere Corominas, president del Consell d'Estat; Mariano Gómez,

president del Suprem; Pous i Pagès, president de la Institució de les Lletres Catalanes; doctor Fontseré, en representació de l'Acadèmia de Ciències, i altres.

També veïrem nodrides representacions de tots els centres docents dependents de la Universitat. No volem silenciar que entre la il·lustre concurrència hi havia gran nombre de distingides dames.

S. E. el President de Catalunya i el President d'Eusca-di foren rebuts pel Rector de la Universitat Autònoma, doctor Bosch Gimpera i els membres del Patronat.

L'acte començà amb un discurs del doctor Bosch Gimpera fent història del règim universitari a Catalunya.

El doctor Bosch Gimpera acabà el seu parlament donant les gràcies al President de Catalunya, al President d'Eusca-di i les altes autoritats que assistien a l'acte juntament amb la seva presència donaven un major relleu en aquesta solemne commemoració.

Acte seguit féu ús de la paraula el conseller de Cultura de la Generalitat senyor Carles Pi i Sunyer, el qual manifestà en primier lloc, com era de satisfactori veure reunits els representants de la nostra cultura en moments greus com els que estem vivint. Féu especial menció dels professors de la Universitat de Tolouse, senyors Camil Soula, Louis Bugnard, Baisset, i Girard, que assistien a l'acte i que

(Passa a la segona pàgina.)

En el traspàs d'En Joan Sentís i Nogués

"Diari de Reus" publicava ahir aquest article a la memòria del pòrtic amic el diputat a Corts de la Circumscripció, Joan Sentís i Nogués:

"La traidora Parca ens acaba d'arrabassar un dels més valuosos elements antifeixistes, defensors acèrrims de Catalunya i la República. Amb el traspàs del senyor Sentís, el gran amic del periodisme i el periodista concís i abrandat, desapareix un dels més valuosos i abnegats homes que a tothora s'han desentranat per aquelles dues causes, a les quals sempre hi havia esmerçat tot el seu valer i tot el seu entusiasme. El poble sem pre justificar amb els que pels seus mereixements se'ls honorava amb elevats càrrecs públics, premià els mèrits de l'amic traspassat amb el de diputat al Parlament de la República quan els moments que vivíem necessitaven la cooperació entusiasta i decidida dels liberals de més valia i abnegació. I aquells moments eren els que l'opinió del Front Popular, pel voler de llur sufragi l'eleger per a representar les nostres comarques al Parlament de la República, quan les glòries eleccions del 15 de febrer del 1936, en les quals el poble conquerí per una gran majoria el necessari i merescut triomf. En Joan Sentís, doncs, per mitjà d'aquelles eleccions gaudia de la confiança popular, la qual mai no s'havia estroncat ni en els moments més difícils i de perill, per haver format sempre sense defallença al costat de l'opinió republicana i catalanista de la nostra terra, pàtria dels seus amors i de les esperances més falagueres.

Per tots aquests motius força remarcables en aquestes hores de revisió de valors i d'actuacions, el nom del traspassat brillava com estel·la de primera magnitud, i era considerat com una figura de les més destacades del moviment que tots defensem per tal d'obtenir-ne el merescut triomf. Llástima que l'excel·lent amic no en pugui assaborir els moments magnífics de la indiscutible victòria.

Ultra totes aquestes proves de confiança del poble, En Joan Sentís gaudia d'un gran prestigi com advocat i com a home conductor de masses, puix que tant en un com en l'altre aspecte havia demostrat excepcionals condicions, ostentant a l'hora de la seva mort l'absoluta confiança dels components de la nostra Cambra de Comerç, de la qual era secretari, i de l'Esquerra Republicana de Catalunya, en la qual sempre havia despenyat alts càrrecs de confiança. Foment Nacionalista Republicà, perd, per tant, un dels seus elements més estimats i valuosos.

El senyor Sentís, ensems era considerat com un dels amics més carinyosos de les coses de la nostra ciutat, els interessos de la qual sempre havia defensat com el més interessat i entusiasta reusenc. Tot això féu que l'enterrament, tingut lloc el matí d'ahir constituís una de les més imponents manifestacions de dol que s'hagin efectuat a Reus, el detall de la qual inserim en un altre lloc del present número.

L'emoció no ens permet extendre'ns en altres moltes consideracions que en mèrit del traspàs voldríem constatar, mancament-nos només que assenyalar-ne una: a seva joventut, puix que als trenta-vuit anys és quan es troba en plena possessió de tot el necessari per a ésser útil als nobles fins als quals esmerçava llurs remarcables activitats.

Reposi en pau el lluitador de totes les nobles causes, defensades sempre a la tribuna, a la Premsa i al Parlament, i remarcuem altra vegada que Catalunya — la República perden un dels homes més valuosos, dels quals se'n podia esperar un gran profit per a la causa que actualment ens agramana i ens uneix: el triomf lleial i, per tant, del règim que vivim i de la terra que varem néixer.

F. M. S.

Espigolant

"La Publicitat" comenta l'epíleg de les converses de Berlín, fent a l'efecte atnades consideracions:

"Es evident, però, que per a ningú no són un secret les veritables intencions del feixisme a Europa, i que si no és probable que el menor gest encaminat a l'assoliment de nous objectius estratègics passi per alt, tampoc no és segur que aquesta guerra d'escaramusses s'hagi de resoldre aviat deixant en pau els pobles, ni que el feixisme hagi d'ésser necessàriament privat de realitzar nous avanços. Tot amb tot, la visita de lord Halifax a Londres no es liquida en sentit favorable al feixisme. Eden n'era contrari; Chamberlain vacil·lava, i qui haurà tingut raó haurà estat Eden, i sembla que ara hagi d'ésser ell qui ha de continuar fixant les directives de la política exterior britànica. Val a dir que no troba el terreny massa ben preparat i que per a prosseguir la política que fou iniciada a Nyon li caldrà continuar lluitant amb la sorda oposició d'algun dels seus col·legues de Gabinet."

"Treball" reclama unitat d'acció de les masses per a l'aixafament de la quinta columna:

"Unitat d'acció per a esclafar sense pietat la Cinquena Columna! Sobretot en aquests moments, que sabem que l'enemic es prepara, com no s'ha preparat mai, per a desfermar un fort atac contra els nostres fronts de batalla, cal accentuar la lluita contra la banda feixista-trotsquista. Allà on aquests criminals elements intentin promoure aldarulls i intentin sembrar discòrdies, on tractin d'aprofitar les dificultats de l'hora, dificultats imputables a la guerra, que no hem provocat nosaltres, cal fer sentir el pes de la justícia republicana i cal fer sentir la mà de ferro del nostre antifeixista. Cal esmicolar l'agent provocador allà on es manifesta, sigui quin sigui el grau de la seva obra infame i el medi on es desenvolupi aquest traïdor de la causa popular."

Així l'acció de les masses completarà, farà més eficaç i ajudarà poderosament l'obra del Govern de Front Popular per a l'esclafament definitiu de la Cinquena Columna."

"La Vanguardia" comenta el gest de Mussolini en retirar-se de la Societat de Nacions, que qualifica de portuguessada:

"Italia se marcha con mal talante del Palacio que tanta elocuencia inoperante irradió. Quizá se trate de una portuguessada, pero lo malo sería que al amparo de la "tensión" originada por Roma, haya todavía estadistas morigerados que se avengan a consentir nuevas agresiones a costa del pellejo de España. Por lo que a nuestra República toca, es seguro que nuestro Ejército está en ánimo de demostrarle nuevamente al "Duce" las dificultades de montar su concepción imperial sobre un suelo refractario a los invasores. Italia apenas llena sus odres de arena en Abisinia, pero, en nuestro país, es seguro que podrá llenarlos con la sangre que derramen los presuntos conquistadores."

LA INFANTIL

Confecions per a nens i senyora

Baixada de Misericòrdia, 16

NOTES INFORMATIVES

DELEGACIO REGIONAL DE PRIMER ENSENYAMENT

Mirant per la capacitat formativa dels infants en tots els aspectes de la vida escolar, la Conselleria de Cultura de la Generalitat de Catalunya, ha convocat arran del Decret del dia 7 del mes que som i publicat en el "Diari Oficial" del 9 del mateix, un concurs-oposició per a la provisió de 61 places de professors especialitzats en Educació musical, 62 de professors de Realitzacions i Dibuix i 60 de professors de Tall i Confecció, destinades a les Escoles d'Ensenyament Primari de la generalitat.

En l'esmentat Decret especifica les normes a que hauran de sotmetre's els concursants.

També el mateix Diari del dia 9, publica el concurs-oposició per a la designació de directors de les Escoles d'Ensenyament primari de la Generalitat, entre els mestres titulars de les esmentades escoles, d'acord amb el que disposa el Decret del 23 de setembre.

La presentació d'instàncies amb la documentació que s'acompanyi, haurà de presentar-se al Registre del Departament de Cultura en un termini que finirà el dia 31 de desembre.

Tarragona, 11 de desembre del 1937. — El delegat regional encarregat, Roc Llopede.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

ELS REPRESENTANTS DE LA C. G. T. DE PARIS, DE PAS PER LA NOSTRA CIUTAT

Ahir estigueren a la nostra ciutat una bona part del dia els representants de les diferents seccions de la Confederació General del Treball de la capital de França que han vingut al nostre país acompanyant una dotzena de grans camions carregats de queviures i tabac pels combatents del front del Centre.

De retorn ja de Madrid els components de l'expedició ens informaren que estaven satisfets de les mostres d'agraïment rebudes en els diferents indrets de la República on han estat atesos amorosament, així com de les impressions falagueres recollides, ja que aquesta missió era la que els havia fet fer el penós viatge a fi d'informar als seus connacionals de l'estat de la nostra lluita contra els facciosos que han comprovat amb gran satisfacció que és immillorable.

Centenari de la Restauració de la Universitat de Barcelona

(Ve de la primera pàgina)

simbolitzaven la unió cultural per damunt dels Pirineus. També remarcà la presència del President d'Euscadi, senyor Josep A. Aguirre, símbol de la compenetració espiritual que en tot moment ha existit entre Catalunya i Euscadi. Digué a continuació que era satisfactori constatar la convergència d'esforços culturals a la Universitat Autònoma de Barcelona per part dels governs de la República i de la Generalitat de Catalunya.

En conseller de Cultura acabà el seu brillantíssim discurs dient que de la mateixa manera que els nostres soldats defensaven la llibertat a les trinxeres, els intel·lectuals la defensaven posant-se al servei d'aquesta llibertat.

Seguidament parlà el ministre d'Instrucció Pública senyor Jesús Hernández, el qual es referí a la lluita per la llibertat que determinà que el despotisme Felip V. decretés la supressió de la Universitat de Barcelona per a traslladar-la a Cervera i convertir-la en una Universitat pretoriana. Afegí que en l'actualitat hi ha dues concepcions en lluita: a una banda la barbàrie, la destrucció; a l'altra banda, aquí, el desig constant d'un millorament intel·lectual i humà. Posà de relleu com és una mateixa aspiració històrica la que impulsa, Castella, Euscadi, la República. El ministre senyor Jesús Hernández, acabà el

NOTA DE L'AJUNTAMENT

Avui, dia 15, es posarà a la venda ARROC, a raó de 100 grams per persona, amb presentació de la tarja de racionament i al preu de 1'50 pessetes el quilo, en els llocs que s'esmenten:

C. López, Merceria, 17.
R. Miserachs, Apodaca, 5.
R. Casas, Rambla 14 d'Abril.
V. Espelt, Carrer Barcelona.
Vda. A. Lliteras, Major, 3.
M. Rebull, Blasco Ibàñez, 9.
M. García, Callao, 9 (Serrallo).
F. Torné, St. Pere, 1 (Serrallo).
A. Latorre, Fermi Galan, 1.
J. Pijoan, Plaça de la República.
M. Busquets, Major, 29.
J. Moya, Rbla. Pau Iglesias, 20.
D. Fàbregas, Durruti, 9.
J. Inglès, Durruti, 41.
F. Bové, Plaça Corsini.
F. Solé, Ramon i Cajal.
S. Cabré, Armanya, 4.
J. Bofill, Sasòmetre, 21.
F. Bosch, Plaça República, 28.
A. Tutusaus, Fermi Galan, 12.
A. Salvat, Cañellas (Tupinamba).
Maria Grau, Plaça Fòrum.
J. Jàvega, Plaça Peixateries Velles, 2.
T. Andreu, J. Maurín, 15.
M. Martí, Cases Barates (Tetuan Vda. Baixauli, Ramon i Cajal, 4.
R. Perpiñà, August.
Coop. Funcionaris, J. Maurín, 9.
L. Grau, Durruti, 38.
A. Inglès, Merceria.
M. Marrasé, Cos del Bou.
F. Navarro, Plaça República.
Drog. Sanromà, Durruti.
J. Garriga, Carretera Barcelona.
J. Sanahuja, Blasco Ibàñez.
J. Cabré, Rbla. 14 d'Abril, 54.
Coop. Obrera, Fortuny.

Reguladora de vendes. P. Prim.

Aquest número ha passat per la censura

Comunicat oficial

De diumenge

Exèrcit de Terra

Escassa activitat, manifestada per tiroteig i foc de canó en alguns sectors dels diferents fronts.

D'ahir

Sense notícies d'interès als diversos fronts.

seu parlament manifestant que li plaia parlar davant del micròfon perquè tothom s'adonés que els medis intel·lectuals existeix el mateix esperit de lluita que a tot arreu, esperit que ha de donar al poble la victòria definitiva damunt dels que no tenen altre lema ni missió que destruir el nostre patrimoni espiritual.

Tots els discursos foren molt aplaudits.

A continuació, el rector de la Universitat, doctor Bosc Gimpera, oferí a les autoritats la medalla commemorativa del Primer Centenari de la Restauració de la Universitat de Barcelona.

Tot seguit, les autoritats i invitats se han dirigit a la Biblioteca de la Universitat per tal de prodeir, com així ha estat fet, a la inauguració del nou Saló de Lectura.

Acabada la visita els visitants es reuniren al bar universitari, on foren obsequiats amb un delicadíssim lloxx. Totes les converses coincidien a ponderar la transformació soferta per la Universitat Autònoma de Barcelona, convertida en un veritable fogar pels professors i els alumnes.

Eren tres quarts de vuit del vespre quan es retiraren les autoritats. S. E. el President de Catalunya i el President d'Euscadi, amb l'excel·lentíssim senyor ministre d'Instrucció Pública, foren acompanyats pel rector de la Universitat i els membres del Patronat, fins al peu de l'escala d'honor.

L'acte fou obert i acabat pel President de Catalunya amb la frase de ritual.

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIMECRES, DIA 15 DE DESEMBRE

TARDA I NIT

UN DOBLE PROGRAMA "PARAMOUNT"

Reestrena de la comèdia dramàtica, interpretada per Sylvia Sydney:

Sola con su amor

El noticiari d'actualitat "Laya":

España al día Núm. 29

Reestrena de la comèdia arrevistada, parlada en castellà, interpretada per Carl Brisson, V. Mac Laglen i Jack Oakie:

El crimen de Vanites

DEMA, TARDA I NIT: Companyia de vodevil de Josep Santpere.

Mobles

Radio-Philips: Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

TORNEIG SENSE TITOL

Resultats de la jornada del diumenge:

Primera categoria A

Europa, 4; Espanyol, 1.
Barcelona, 1; Girona, 1.
Júpiter, 6; Granollers, 0.
Sabadell, 2; Badalona, 3.

Primera categoria B

Aveng, 4; Vic, 0.
Horta, 0; Martinenc, 5.
Terrassa, 0; Sants, 3.
Manresa, 3; Gràcia, 1.

Com hom pot veure, continuen cap-davanters d'ambdues categories el Júpiter i el Sants, respectivament.

El partit entre les seleccions de l'Amateur i de l'Infantil, fou suspès

El partit que el passat diumenge leccions que encapçalaven aquestes havia de celebrar-se entre les setatilles, fou suspès.

BILLAR

TORNEIG "PENYA CARAM-BOLA"

Resultats de la cinquena jornada:

Fàbregues, 50; Ciutat, 35.
Lobo, 50; Rius, 28.
Mateu-Bordas.
Vila, 50; Batista, 47.
Pascual, 19; Torné, 50.
Perpiñà, 50; Fojol, 17.
Rubio, 50; J. Casas, 46.
Reus, 41; Català, 50.
Maluenda, 33; García, 50.
Menasanch, 32; Perelló, 50.
Olivé, 38; P. Casas, 50.

Hi ha que remarcar que García amb el matx contra Maluenda, després d'un magnífic partit assolí arrebatat a Fàbregues la sèrie major, posant-la a 21 caramboles.

Rectificació

Per una fallada posarem en l'edició del divendres que Maluenda havia guanyat a Menasanch, quan el que havia estat el vencedor era Menasanch.

Rectifiquem per a evitar falses interpretacions.

Sugrañes, impressor. — Tarragona